



**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Valentina Caipac împotriva Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud
(anularea deciziei și obligarea la transferarea reclamantei în funcția publică
vacantă)

împotriva deciziei Curții de Apel Sud, sediul Cahul din 24 aprilie 2025

*(dosarul nr: 2ra-607/25
Nr. PIGD 2-24025031-01-2ra-19092025)*

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Cahul, sediul Taraclia - jud. A. Scripenco
Curtea de Apel Sud, sediul Cahul - jud. V. Movilă, S. Pilipenco, E. Bancov

1 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Studiind în lipsa părților recursul declarat de Valentina Caipac,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Ion Munteanu,
Gheorghe Stratulat, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La data de 01 martie 2024, Caipac Valentina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud, solicitând anularea ca ilegală și neîntemeiată a deciziei directorului Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud, O. Radu, cu nr.55 din 22 ianuarie 2024, de respingere a cererii cet. Caipac Valentina privind transferarea în funcțiile publice vacante din cadrul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud; și obligarea directorului Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud, O. Radu, de a admite cererea cet. Caipac Valentina privind transferarea în funcție publică vacantă, din cadrul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud.

2. Reclamanta a invocat faptul că din 3 ianuarie 2020 activa în calitate de angajată în funcția de asistent social comunitar în satul Aluatu din cadrul DGASPF Taraclia, care a fost dizolvată începând cu 1 aprilie 2024 prin Decizia Consiliului raional Taraclia din 20 decembrie 2023. Prin urmare, prin ordinul șefului DGASPF Taraclia din 29 decembrie 2023 reclamanta a fost concediată în temeiul art. 86 alin. (1) lit. b) din Codul muncii în legătură cu lichidarea unității.

3. Aceasta a susținut că la 11 ianuarie 2024 a depus o cerere la Agenția Teritorială de Asistență Socială Sud, solicitând în baza art. XIX alin. (4) din Legea nr. 256 din 17 august 2023 să fie angajată în funcția echivalentă pe care o ocupa anterior. Ulterior, la 31 ianuarie 2024 ar fi primit decizia nr. 55 din 22 ianuarie 2024 al directorului Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud prin care cererea sa a fost respinsă prin motivul că la momentul concedierii nu a deținut funcția publică.

4. Caipac Valentina consideră decizia nr. 55 ca fiind ilegală și neîntemeiată și că are dreptul la transferare în funcțiile publice din cadrul agențiilor teritoriale de asistență socială. Suplimentar, susține că mai mult de 50 de persoane din cadrul Direcției Generale Asistență Socială și Protecția Familiei Taraclia cu excepția a 6 persoane au fost transferate în cadrul Direcției Generale Asistență Socială Sud.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

5. Prin hotărârea din 12 iulie 2024 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, cererea de chemare în judecată înaintată de de Caipac Valentina împotriva Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud, intervenient accesoriu Federația

Sindicatelor Angajaților din Serviciile Publice din Republica Moldova cu privire la anularea deciziei nr.55 din 22.01.2024 și obligarea la transferarea reclamantei în funcția publică vacantă, s-a respins, ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

6. La 2 august 2024, Valentina Caipac a depus o cerere de apel împotriva hotărârii din 12 iulie 2024 prin care a solicitat anularea acesteia și admiterea acțiunii cu obligarea intimatului la transferarea apelantei în funcția publică vacantă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

7. Prin decizia din 24 aprilie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul, s-a respins cererea de apel declarată de Caipac Valentina. S-a menținut hotărârea din 12 iulie 2024 a Judecătorei Cahul, sediul Taraclia, pronunțată în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Caipac Valentina împotriva Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud, intervenient accesoriu Federația Sindicatelor Angajaților din Serviciile Publice din Republica Moldova cu privire la anularea deciziei nr.55 din 22.01.2024 și obligarea la transferarea reclamantei în funcția publică vacantă.

8. Instanța de apel a susținut că instanța de fond corect a ajuns la concluzia că, angajatorul Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Taraclia a realizat dreptul său la concediere a salariatului prin emiterea ordinului nr.697 din 29 decembrie 2023 de concediere a asistentului social Caipac Valentina. Ordinul de concediere nr.697 din 29.12.2023 nu a fost contestat de către apelanta Caipac Valentina, are puterea actului decis și, respectiv, motivele și corectitudinea încetării raporturilor de muncă dintre DASPF Taraclia și Caipac Valentina sunt în afara obiectului prezentului litigiu.

9. În asemenea circumstanțe necesită a fi respinse ca neîntemeiate afirmațiile expuse în cererea de apel, precum că concluzia instanței de fond contravine normelor procedurale ale Codului muncii, deoarece conținutul art.XIX alin.(4) al Legii nr.256/2023 direct instituie că transferul se dispune de directorul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud.

10. Or, Direcția de Asistență Socială și Protecție a Familiei Taraclia s-a lichidat prin efectul legii și actelor administrative subordonate legii, de la 31 ianuarie 2024. Prin ordinul DASPF Taraclia nr.697 din 29.12.2023 s-a dispus concedierea asistentului social comunitar Caipac Valentina din motivul lichidării instituției, și acest temei al concedierii a fost acceptat de către Caipac Valentina. Mai mult ca atât, postul de muncă ocupat de Caipac Valentina nu constituia funcție publică, însăși Caipac Valentina nu avea statut de funcționar public la DASPF Taraclia, astfel dânsa nu este incidentă transferului prevăzut la art.XIX alin.(4) al Legea nr.256/2023.

11. Din prevederile art.XIX alin.(4) și (5) din Legea nr.256 din 17.08.2023 rezultă, că persoanele care nu dețin funcții publice, dar sunt angajate în baza contractelor individuale de muncă, ale căror activități se regăsesc în noua instituție creată Agenția Teritorială de Asistență Socială Sud, pot fi numite în funcțiile publice respective, dar nu transferate. Respectiv legiuitorul a lăsat la altitudinea Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud posibilitatea numirii în funcții publice a persoanelor care activau anterior în cadrul DASPF Taraclia în baza contractelor de muncă, și nu instituie nici o obligație legală de a efectua transferul de la o instituție la alta.

12. Instanța de apel a mai indicat că din punct de vedere legal la data de 11 ianuarie 2024 DASPF Taraclia nici nu putea realiza procedura de transfer, întrucât din 29 decembrie 2023 Caipac Valentina era deja concediată.

13. În cazul existenței funcțiilor publice vacante la Agenția Teritorială de Asistență Socială Sud, Caipac Valentina nu a avut nici un impediment pentru a depune cerere de angajare, dar nu de transfer.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

14. La data de 22 august 2025 Caipac Valentina, prin intermediul oficiului poștal, a depus cerere de recurs la Curtea Supremă de Justiție, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii din 12 iulie 2024 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia și a deciziei din 24 aprilie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul, cu admiterea integrală a cererii de chemare în judecată.

15. În motivarea acțiunii a reiterat circumstanțele faptice și argumentele prezentate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel.

16. Recurenta a indicat că nu este de acord cu motivele instanței de apel deoarece aceasta nu ar fi analizat esența cererii sale din 11 ianuarie 2024 din care reiese că a cerut să fie angajată în acea instituție, folosind în cererea sa termenul de transfer. S-a bazat pe prevederile art. XIX alin. 4 din Legea nr. 256 din 17 august 2023, iar sensul a fost să ceară anume să fie primită la lucru. Susține că instanțele inferioare nu s-au expus asupra argumentelor de respingere a cererii sale de transfer, dar a analizat alte temeuri care lipsesc în decizia ATAS Sud nr. 55.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

17. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

18. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

19. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

20. Art. 433 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;

e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

21. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

22. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Sud, sediul Cahul a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 24 aprilie 2025 și recepționată decizia motivată de către recurentă la 22 iulie 2025 (f.d. 111). Prin urmare, depunerea recursului de către Valentina Caipac la 22 august 2025 a fost în termen.

23. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

24. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

25. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

26. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

27. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

28. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

29. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la argumentele dezvoltate de Curtea de Apel Sud, sediul Cahul, întrucât acestea sunt fondate pe o interpretare corectă a normelor de drept material și procedural incidente cauzei, precum și pe o analiză riguroasă a circumstanțelor dovedite prin probatoriul administrat.

30. Argumentelor invocate de către recurentă li s-a dat un răspuns detaliat și clar în actele judecătorești contestate, motiv pentru care acestea se rezumă la un simplu dezacord cu soluția adoptată.

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că instanța de apel a efectuat o verificare completă a raportului juridic dedus judecății, a identificat corect natura drepturilor și obligațiilor ce revin participanților la proces în raport cu circumstanțele factice, concluziile instanței de apel rezultând din cercetarea probelor și din verificarea circumstanțelor incidente.

32. În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Valentina Caipac, ca fiind vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil.

33. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Valentina Caipac.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat